Quelle: https://manuscripta.at/?ID=908
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

sui. Insanis theophile an
iocaris? Dicit ei theo
philus. Nec insaniã
patior, nec iocantis ani
mũ gero. Sed est in me
rationabilis fides, ut cre
dam uerum ẽẽ dñm. ihm
xpm. Dicunt ei. Que
ratio te repente in istam
uociferationem conuertit?
At ille dixit eis. Dicite
m̃ quis mensis est? Di
cunt ei. Februari⁹. Dicit
eis theophilus. Cũ totã
capadociam glaciale fri
gus tegat, et nulla pe
nitus uirgulta foliorũ
suorũ tegmine uestian
tur. unde istas rosas aut
ista mala mirifica cum frondib⁹
suis estimatis? Dicũt
illi. Hoc nos nec suis tẽ
porib; uidim⁹. Dicit eis.
Me quidem quẽ uidetis.
allocutus sum dorotheã
euntẽ ad excipiendam
sententiam persecutoris cre
dens qd fatua eẽt. et dicẽt
sponsum suũ xpm. et qd
perueniret ad paradisum
eius, insultans ego qñ
stulte dixi ei. Dum pue
neris ad paradysũ spõ
si tui. mitte inde michi
rosas et mala. At illa
ait. Plane. quia ita fa
ciam. Et ecce repente po
stea qñ pro noĩe xpi ẽ
passa. uenit ad me ĩfã
tulus pulcher puerul⁹.
estimo eũ ñ plus qñ q̃
tuor ãnorũ ẽẽ. quẽ ego ñ
putabam loqui posse.
pre ipa infantia. hic pul
sauit lat⁹ meũ. Quem
cũ respexissem tulit me
in parte. et cepit mecũ ita
pfcẽ loqui. ut me puta
rem rusticũ in conspcu
eius. Et pferens michi
orariũ. cum trib; rosis
et malis dix̃ m̃. Virgo